

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 153/2023
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ из Зрењанина, чији је пуномоћник Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 324/20 од 12.10.2022. године, у седници већа одржаној 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 324/20 од 12.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 324/20 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 904/2019 од 11.03.2020. године, укинута је у целости решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Светлане Гарчев Петерка број И.Ивк 107/2019 од 03.04.2019. године, којим је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 20.382,45 динара са законском затезном каматом од 20.02.2019. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 6.235,20 динара и тужбени захтев је одбијен (став први изреке). Обавезан је тужилац да исплати туженој на име трошкова парничног поступка износ од 37.905,00 динара (став други изреке).

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 324/20 од 12.10.2022. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П 904/19 од 11.03.2020. године, тако што је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља И.Ивк 107/2019 од 03.04.2019. године, у делу којим је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 20.382,45 динара, са законском затезном каматом од 20.02.2019. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 6.235,20 динара (став први изреке). Обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име трошкова првостепеног поступка износ од 17.715,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став други изреке). Обавезана је тужена да на име трошкова

другостепеног поступка исплати тужиоцу износ од 17.430,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Према члану 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије туженог. Наиме, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци, у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер правилна примена материјалног права у погледу одлуке о тужбеном захтеву зависи од утврђеног чињеничног стања, па указивање у ревизији на другачију одлуку не указује нужно и на другачији правни став имајући у виду да је одлука о тужбеном захтеву у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног суда.

Из наведеног разлога, нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе, поднет је 20.02.2019. године. Вредност предмета спора износи 20.382,45 динара. Првостепена

пресуда је донета 11.03.2020. године. Другостепена пресуда донета је 12.10.2022. године.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

Није од утицаја на другачију одлуку овог суда указивање у ревизији на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности и да у том спору нема места примени цитиране одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**